

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 717/2025
05.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Султана Фератовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.817/20 од 17.01.2025.године и Вишег суда у Панчеву Кж1 73/25 од 19.03.2025.године, у седници већа одржаној дана 05.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Султана Фератовића, па се преиначује правноснажна пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.817/20 од 17.01.2025.године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 73/25 од 19.03.2025.године, у делу одлуке о отрошковима кривичног поступка, тако што Врховни суд, на основу одредбе члана 262. став 2. и 265. став 1. ЗКП, одређује да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Основног суда у Панчеву, који ће донети посебно решење о висини трошкова.

Образложење

Основно јавно тужилаштво у Панчеву је дана 06.11.2020. године поднело оптужни предлог КТ бр. 1580/19 против оптуженог АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ.

Поднеском Кт.бр. 1580/19 од 23.04.2024. године јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Панчеву је обавестио Основни суд у Панчеву да одустаје од даљег кривичног гоњења окривљеног АА због наведеног кривичног дела, након чега је оштећена ББ као супсидијарна тужила, преузела кривично гоњење дана 28.05.2024.године, а прецизирани супсидијарни оптужни предлог је достављен суду дана 07.06.2024. године.

Пресудом Основног суда у Панчеву К.бр.817/20 од 17.01.2025.године окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. КЗ.

Истом пресудом, на основу члана 258. став 3. ЗКП, оштећена ББ је упућена на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева у неопредељеном износу. На основу члана 265. став 3. ЗКП оштећена је као супсидијарна тужила обавезана да сноси трошкове кривичног поступка, као и трошкове окривљеног на име ангажовања браниоца адвоката Султана Фератовића, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 73/25 од 19.03.2025. године одбијене су као неосноване жалбе супсидијарне тужиле ББ, изјављене преко пуномоћника адвоката Олега Копривице и окривљеног АА, изјављена преко браниоца адвоката Султана Фератовића и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву К.бр.817/20 од 17.01.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Султан Фератовић, без формалног означавања која одредба закона је повређена, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, преиначи побијане пресуде, у целости усвоји захтев окривљеног у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка и одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Основног суда у Панчеву или да укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно ослоучивање. Иако формално не означава, из самог захтева произилази да бранилац окривљеног суштински указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Султана Фератовића је основан.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног истиче да је првостепени суд повредио закон када је, након што је окривљеног ослободио од оптужбе, одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет оштећене као супсидијарне тужиле. По оцени браниоца, а имајући у виду одредбу члана 265. ЗКП, суд је могао само да одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини

трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП је прописано да кад се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећиће се у решењу, односно пресуди, да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) овог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда.

По оцени Врховног суда, имајући у виду наведену одредбу, те чињеницу да је окривљени ослобођен од од оптужбе, првостепени суд је погрешно применио закон када је у изреци пресуде одредио да трошкове кривичног поступка треба да сноси оштећена ББ као супсидијарна тужила, већ је првостепени суд у конкретном случају требало да примени одредбу члана 265. став 1. ЗКП и да одреди да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, из чега произилази да је бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости основано указао на повреду одредбе члана 441. став 4. ЗКП. Првостепени суд је погрешно када је применио одредбу члана 265. став 3. ЗКП, из разлога што се у конкретном случају не ради о приватном тужиоцу, на кога се наведена одредба односи, већ о супсидијарном тужиоцу који је наставио кривично гоњење након што је јавни тужилац одустао.

Имајући све наведено у виду, суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног те преиначио правноснажну пресуду Основног суда у Панчеву К.бр.817/20 од 17.01.2025.године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 73/25 од 19.03.2025.године, у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је одредио на основу одредбе члана 262. став 2. и 265. став 1. ЗКП да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава Основног суда у Панчеву, који ће донети посебно решење о висини трошкова.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић